

KONUK YAZAR

Çözüm

MEHMET
YORGANCIOĞLU
(Adalet Partisi Kurucusu)

Bugünkü AKP iktidarının % 25 oy potansiyeli ile, Parlamento'da % 65 koltuğa sahip olmasındaki çarpıklığın ; Siyasi Partiler ve Seçim Kanunlarındaki noksanlıklardan ve yetersizliklerden ileri gelmesi, tek sebep değildir...

Asıl sebep; Sağ'daki ve Sol'daki ılımlı partilerin (aşırı uçlar hariç) kendi aralarında bölünmüş olmaları ve 2003 seçimlerinden önceki, Ecevit'in Başbakanlığındaki Koalisyon Hükümetinin ortakları arasındaki uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar, hatta çatışmalar ve milleti yoran, bıktıran ve güvenini yitiren tutum ve davranışlardır...

Millet, seçimde, Koalisyonu teşkil eden bu partilere teveccüh göstermemiştir.

Memlekette refah ve huzurun sağlanması, sadece ekonomik faktörlere dayalı olamaz. Herşeyden önce siyasi istikrara ve rejimin teminatına ihtiyaç vardır. Siyasi istikrarın aynası, Milleti temsil eden Parlamento'da teşekkül ettirilecek olan TEMSİLDE ADALETTİR.

Siyasi Partiler, demokratik rejimin "olmazsa olmazlarından" olan temel unsurlardır. Her siyasi partinin, memlekete ve millete hizmet yolunda ayrı ayrı düşünce ve görüşlere sahip olması tabiidir. Bu düşünce ve görüşler Parlamento'da temsil edilebilmelidir.

% 10 barajı, bir sürü marjinal parti'nin (lüzumsuz yere) Parlamento'ya girmesine mani olunmak için konmuştur. Ancak, % 10 barajın % 5'lere veya % 7'lere çekilmesi düşünülmelidir.

Memleketin makro ekonomik durumunda fazlaca endişe edilecek bir durum bulunmamakla birlikte; refahın vatandaşa yansımaması, işsizlik, yoksulluğun ve yolsuzluğun önlememesi üzücü ve sosyal hayatı tahrip edicidir.

Ancak; bugünkü AKP iktidarının sahip olduğu ve adım adım yürürlükte olan dinci zihniyetin rejimi tehlikeli bir maceraya sürüklemekte olduğu

endişesi mevcuttur ve yaygındır. Bugün artık sağ-sol meselesi değil; laik cumhuriyet rejimi ile dinci/şeriatçı bir düzenin çatışması vardır.

Parlamento'daki güçsüz muhalefetin (CHP, DYP, ANAP) ve Parlamento dışında kalan Partilerin, aralarındaki bölünmelerden ve kendi içlerindeki EGO'larından kurtulmaları zarureti vardır. "SAĞ" dediğimiz Partilerle, "SOL" dediğimiz Siyasi Partilerin (aşırı uçlar korunarak) kendi aralarında, mutlaka ve mutlaka bir araya gelmeleri, birer bütün olmaları şarttır.

İlımlı "Sağ düşünce" ile ilımlı "Sol düşünce" arasında zannedildiği gibi bir uçurum da bulunmamaktadır.

Sol'un ne olduğu, ne olmadığı tam olarak izah edilememiş; bir fantezi'den öteye geçilememiştir. Sağ'ın da hangi çizgiyi muhafaza ettiği karmaşık bir durumdur.

ASIL OLAN DÜRÜSTLÜK VE FAZİLETTİR. Vatani sevmektir. Memlekete hizmette ve itibarını sağlamada, milletin refahını teminde neler yapılması ve nasıl bir düşünceye sahip olunması gerektiğidir.

Bu düşüncenin en mümeyyiz yolu; ATATÜRK İLKELERİNİ SAHİPLENME DİR. Bu yol, aynı zamanda rejimi sahiplenme yoludur.

Siyasi partiler "liderler demokrasisi'nden" kurtulabildikleri; yani liderlerin EGO'ları törpülenebildiği takdirde birleşmeleri ve bir çatı altında toplanabilmeleri mümkün hale gelecektir.

Mesela; özellikle sağdaki DYP, ANAP ve MHP gibi Partiler birleşme, beraber olma meselesinde, her biri kendi Partilerine iltihak edilmesi fikrini ileri sürmektedirler. Bu katı düşünce, birleşmeyi zorlaştırıcı olmaktadır.

Biraz büyük ve geniş düşünürsek; En doğru olanı, yeni bir ismin çatısı altında birleşilmesi formülüdür. Bu yeni isim, Ahlaki nizamı şiar edinmiş olan ve milletin gönlünde yer edinmiş olan "ADALET PARTİSİ" ismi olabilir. 1992'de yeniden açılmış olan Adalet Partisi'nin resmen ka-patılmış olduğuna dair hiçbir belge bulunmamaktadır.

DYP ve ANAP, Adalet Partisi'nin bölünmesinden meydana gelmiş Partilerdir. Tekrar kendi çatılarına dönmeleri mutluluk sayılmalıdır. MHP'nin ve hatta DSP gibi bazı ilımlı sol Partilerin de bu çatı altında toplanabilecekleri düşünülebilir.

Bu formülde birleşilebildiği takdirde, parti başkanlarının temsil ettiği, üç kişiden teşekkül edecek bir "Başkanlar kurulu" veya "Başkanlık Konseyi"

ihdas edilebilir.

İleride, partiler bu yeni parti içinde kaynaştıktan sonra, gerekli görüldüğü takdirde; yapılacak bir kongrede TEK Parti Başkanı'na dönülebilir.

Bir müddet önce; "Adalet Partisi kapatılmış olmasaydı, siyaset böyle olmazdı." diyen Demirel'in, Mesut Yılmaz'la da temas kurarak, ANAP ve DYP'nin birleşmeleri hususunda gayretleri olduğu bilinmektedir. Bir formül ortaya konmaması sebebiyle bu teşebbüsü akim kalmış olabilir.

Şimdi DEMİREL, bu iki partinin, (hatta MHP'nin) ADALET PARTİSİ çatısı altında birleşmeleri yolunda gayret gösterirse ve bu gayretin içinde DSP gibi ılımlı bazı sol partilere sempatik davranarak davette bulunabilirse ve rejimin selameti uğruna bu birleşmenin, bütünleşmenin sağlanmasında rol oynayabilirse; ülke için büyük bir hizmette daha bulunmuş olacaktır.

Soldaki diğer partiler de, benzer formülle bir araya gelmelidirler...